

บทที่ 4

กลุ่มภาษาไทยถิ่นกลางกับกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้

ในบทที่ 3 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ระบบวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นที่เก็บจากจุดเก็บข้อมูล 39 จุด ว่าอาจแบ่งได้เป็น 12 กลุ่ม ตามรูปแบบการแยกเสียงวรรณยุกต์* และเมื่อพิจารณาดูให้ดีแล้ว จะเห็นได้ว่า การแยกเสียงวรรณยุกต์ทั้ง 12 แบบ สามารถจัดกลุ่มได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ ลักษณะสำคัญที่เป็นตัวบ่งชี้ความแตกต่างของ 2 กลุ่มสังเกตได้ชัดเจนจากการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่างแถว A1 กับ B1 กล่าวคือ กลุ่มแรกมีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง A1 กับ B1 หมายความว่า คำที่เป็นพยางค์เป็นมีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง ไม่มีรูปวรรณยุกต์กำกับ (เช่น ในคำว่า "ขา") และมีรูปวรรณยุกต์เอกกำกับ (เช่น ในคำว่า "ข่า") จะมีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน ส่วนกลุ่มที่สองไม่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง A1 กับ B1 หมายความว่า คำว่า "ขา" กับ "ข่า" จะมีเสียงวรรณยุกต์เหมือนกัน จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษาไทยถิ่น** ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นว่า ลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ของกลุ่มแรกซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 4 แบบ ได้แก่ แบบที่ 1-4 จัดเป็นลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นกลาง ส่วนลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ของกลุ่มที่ 2 ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 8 แบบ ได้แก่ แบบที่ 5-12 จัดเป็นลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นใต้

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะชี้ให้เห็นความแตกต่างของภาษาย่อยในกลุ่มภาษาไทยถิ่นเดียวกัน คือ ความแตกต่างของภาษาย่อยในกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มหนึ่ง และความแตกต่างของภาษาย่อยในกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้อีกกลุ่มหนึ่ง โดยชี้ให้เห็นจากในแง่ของลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์

* ดูภาพที่ 18 ในบทที่ 3 หน้า 77

** ดูงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในบทที่ 1 หน้า 21

กลุ่มภาษาไทยถิ่นกลาง

กลุ่มภาษาไทยถิ่นกลาง* จำแนกเป็นกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม ตามรูปแบบของการแยกเสียงวรรณยุกต์** ดังต่อไปนี้

1. ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 1

ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 1 คือ ภาษาไทยถิ่นย่อยกลุ่มที่ 1 ของผลการวิเคราะห์ที่เสนอไว้ในบทที่ 3 มีระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ พบในบริเวณอำเภอเมือง และ อำเภอห้วยสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 4 จุด

2. ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 2

ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 2 คือ ภาษาไทยถิ่นย่อยกลุ่มที่ 2 ของผลการวิเคราะห์ที่เสนอไว้ในบทที่ 3 มีระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ พบในบริเวณอำเภอห้วยสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 1 จุด

3. ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 3

ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 3 คือ ภาษาไทยถิ่นย่อยกลุ่มที่ 3 ของผลการวิเคราะห์ที่เสนอไว้ในบทที่ 3 มีระบบ 6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ พบในบริเวณอำเภอห้วยสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 2 จุด

4. ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 4

ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 4 คือ ภาษาไทยถิ่นย่อยกลุ่มที่ 4 ของผลการวิเคราะห์ที่เสนอไว้ในบทที่ 3 มีระบบ 6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ พบในบริเวณอำเภอห้วยสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 1 จุด

* ดูรายละเอียดในบทที่ 3 ภาษาไทยถิ่นย่อยกลุ่มที่ 1-4 หน้า 91-95

** ดูภาพที่ 32 หน้า 111

ภาพที่ 32 การแยกเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม

ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 1						ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 2					
	A	B	C	DL	DS		A	B	C	DL	DS
1	จ.1					1	จ.1				
2		จ.3	จ.4	(จ.3)		2		จ.3	จ.4	(จ.3)	
3	จ.2					3	จ.2				
4		จ.4	จ.5	(จ.4)	(จ.5)	4		จ.4	จ.5	(จ.4)	

ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 3						ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 4					
	A	B	C	DL	DS		A	B	C	DL	DS
1	จ.1					1	จ.1				
2		จ.4	จ.5	(จ.4)		2	จ.2	จ.4	จ.5	(จ.4)	
3	จ.2					3					
4	จ.3	จ.5	จ.6	(จ.5)	(จ.6)	4	จ.3	จ.5	จ.6	(จ.5)	

ตารางที่ 7 แสดงการปรากฏของภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม ตามบริเวณอำเภอต่าง ๆ *

จังหวัด	ประจวบคีรีขันธ์				ชุมพร			
	อำเภอ	เมือง	ทับ สะแก	บาง สะพาน	บาง สะพาน น้อย	ปะทิว	ท่าแซะ	เมือง
ภาษา ไทยถิ่นกลาง กลุ่มที่/ระบบวรรณยุกต์								
กลุ่มที่ 1 ระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์	X	X						
กลุ่มที่ 2 ระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์		X						
กลุ่มที่ 3 ระบบ 6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์		X						
กลุ่มที่ 4 ระบบ 6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์		X						

* ดูภาพที่ 34 หน้า 125

เปรียบเทียบลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ในกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม

เมื่อนำการแยกเสียงวรรณยุกต์ในกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่มมาเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า ทั้ง 4 กลุ่มมีลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ที่คล้ายคลึงกันมากกว่าแตกต่างกัน ในที่นี้ผู้วิจัยจะพิจารณารูปแบบการแยกเสียงวรรณยุกต์โดยแบ่งออกเป็น การแยกเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์เป็น (แถว ABC) กับพยางค์ตาย (แถว DL,DS) แล้วจึงพิจารณาสรุปรวมกัน

ลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นกลางในพยางค์เป็น (แถว ABC)

การแยกเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์เป็นของภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม มี 2 แบบคือ

ตารางที่ 8 แสดงรูปแบบการแยกเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นกลางในพยางค์เป็น

	แบบที่ 1			แบบที่ 2		
	A	B	C	A	B	C
1	ว.1			ว.1		
2		ว.3	ว.4		ว.4	ว.5
3	ว.2			ว.2		
4		ว.4	ว.5	ว.3	ว.5	ว.6

แบบที่ 1 มีลักษณะเฉพาะคือ ไม่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง A3 กับ A4

ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2

แบบที่ 2 มีลักษณะเฉพาะคือ มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง A3 กับ A4

ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4

จะเห็นได้ว่า การแยกเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์เป็น หรือแถว ABC ของภาษาไทยถิ่นกลางทั้ง 4 กลุ่มซึ่งมีอยู่ 2 แบบนี้ มีลักษณะของการแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว B และ C เหมือนกันทุกประการ ส่วนที่มากทำให้เกิดความแตกต่างกันอยู่ที่ การแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว A ตรง A3 กับ A4 เท่านั้น ดังที่ได้แสดงเปรียบเทียบไว้แล้ว

ลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นกลางในพยางค์ตาย (แถว DL,DS)

การแยกเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์ตายของภาษาไทยถิ่นกลางมี 2 แบบคือ

ตารางที่ 9 แสดงรูปแบบการแยกเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นกลางในพยางค์ตาย

	แบบที่ 1		แบบที่ 2	
	DL	DS	DL	DS
1	(ว.3) หรือ (ว.4)		(ว.3) หรือ (ว.4)	
2				
3				
4	(ว.4) หรือ (ว.5)	(ว.5) หรือ (ว.6)	(ว.4)หรือ(ว.5)	

แบบที่ 1 มีลักษณะเฉพาะคือ มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง DL4 กับ DS4
ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 3

แบบที่ 2 มีลักษณะเฉพาะคือ ไม่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง DL4 กับ DS4
ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 4

การแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว DL, DS ของภาษาไทยถิ่นกลางทั้ง 2 แบบ
มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาก ดังจะเห็นได้จากทั้ง 2 แบบ มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ใน
แนวตั้งของแถว DL, DS เป็นแบบ 123-4 เหมือนกัน นอกจากนี้ DL123 กับ DS123
ไม่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์เช่นเดียวกันด้วย ความแตกต่างกันนั้นอยู่ที่ DL4
กับ DS4 จะมีการแยกเสียงวรรณยุกต์หรือไม่เท่านั้น

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม

จากแผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบการแยกเสียงในภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม พบว่า มีข้อนำสังเกตดังนี้คือ

1. ทุกกลุ่มมีลักษณะร่วมกันคือ

1.1 การแยกเสียงวรรณยุกต์ในแนวตั้งของแถว B, C, DL, DS ต่างก็เป็นแบบ 123-4 เหมือนกัน

1.2 ทุกกลุ่มไม่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง B4 กับ C123 กับ DL4

1.3 DL123 และ DS123 ของทุกกลุ่มจะมีเสียงวรรณยุกต์เดียวกัน กับ B123

2. ภาษาไทยถิ่นกลางทั้ง 4 กลุ่มมีลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ที่ คล้ายคลึงกันมาก ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มหนึ่งจะแตกต่างจากอีกกลุ่มหนึ่งด้วยลักษณะ เพียงประการเดียวหรืออย่างมากที่สุดเพียง 2 ประการเท่านั้น ลักษณะ 2 ประการ ที่อาจทำให้เกิดความแตกต่างกันนั้นคือ การแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง A3 กับ A4* และการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง DL4 กับ DS4**

* ดูรายละเอียด หน้า 113

** ดูรายละเอียด หน้า 114

กลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้

กลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้* จำแนกเป็นกลุ่มย่อย 8 กลุ่ม ตามรูปแบบของการแยกเสียงวรรณยุกต์** ดังต่อไปนี้

1. ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 1

ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 1 คือ ภาษาไทยถิ่นย่อยกลุ่มที่ 5 ของผลการวิเคราะห์ที่เสนอไว้ในบทที่ 3 มีระบบ 3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ พบในบริเวณอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 1 จุด

2. ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 2

ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 2 คือ ภาษาไทยถิ่นย่อยกลุ่มที่ 6 ของผลการวิเคราะห์ที่เสนอไว้ในบทที่ 3 มีระบบ 4 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ พบในบริเวณอำเภอบ้านลาด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 1 จุด

3. ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 3

ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 3 คือ ภาษาไทยถิ่นย่อยกลุ่มที่ 7 ของผลการวิเคราะห์ที่เสนอไว้ในบทที่ 3 มีระบบ 4 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ พบในบริเวณอำเภอบ้านลาด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 2 จุด

4. ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 4

ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 4 คือ ภาษาไทยถิ่นย่อยกลุ่มที่ 8 ของผลการวิเคราะห์ที่เสนอไว้ในบทที่ 3 มีระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ พบในบริเวณอำเภอบ้านลาด อำเภอบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

* ทรายละเอียดในบทที่ 3 ภาษาไทยถิ่นย่อยกลุ่มที่ 5-12 หน้า 96-108

** ดูภาพที่ 33 หน้า 118

และอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร จำนวน 16 จุด

5. ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 5

ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 5 คือ ภาษาไทยถิ่นย่อยกลุ่มที่ 9 ของผลการวิเคราะห์ที่เสนอไว้ในบทที่ 3 มีระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ พบในบริเวณอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 2 จุด

6. ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 6

ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 6 คือ ภาษาไทยถิ่นย่อยกลุ่มที่ 10 ของผลการวิเคราะห์ที่เสนอไว้ในบทที่ 3 มีระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ พบในบริเวณอำเภอกับสะแก อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และอำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร จำนวน 4 จุด

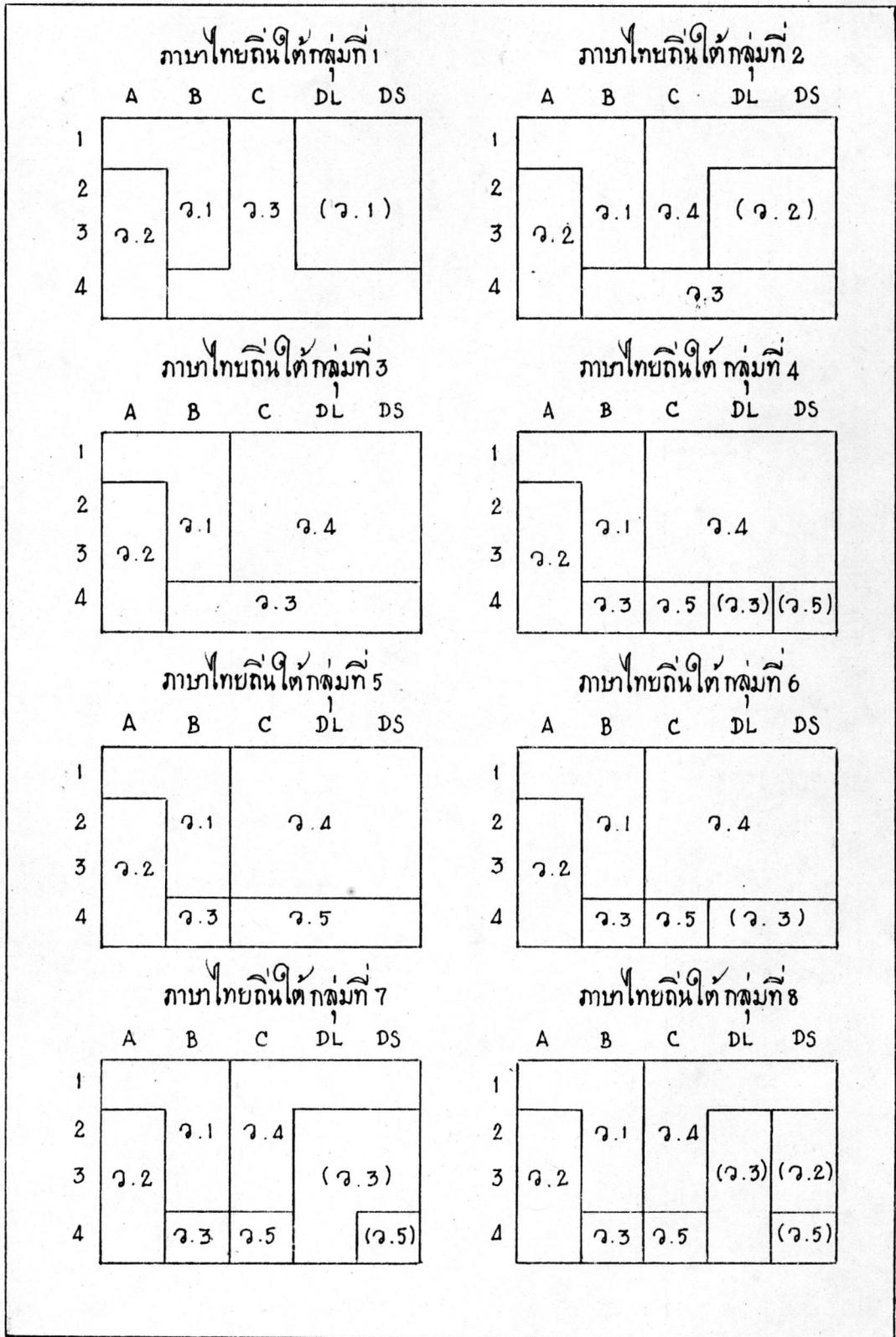
7. ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 7

ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 7 คือ ภาษาไทยถิ่นย่อยกลุ่มที่ 11 ของผลการวิเคราะห์ที่เสนอไว้ในบทที่ 3 มีระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ พบในบริเวณอำเภอกับสะแก อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำนวน 4 จุด

8. ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 8

ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 8 คือ ภาษาไทยถิ่นย่อยกลุ่มที่ 12 ของผลการวิเคราะห์ที่เสนอไว้ในบทที่ 3 มีระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ พบในบริเวณอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 1 จุด

ภาพที่ 33 การแยกเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม

ตารางที่ 10 แสดงการปรากฏของภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม ตามบริเวณอำเภอต่าง ๆ*

จังหวัด	ประจวบคีรีขันธ์				ชุมพร		
	อำเภอ	ทับ ละแวก	บาง ละ พาน	บาง ละ พาน น้อย	ปะทิว	ท่าแซะ	เมือง
ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่/ ระบบวรรณยุกต์							
กลุ่มที่ 1 ระบบ 3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์			X				
กลุ่มที่ 2 ระบบ 4 หน่วยเสียงวรรณยุกต์		X					
กลุ่มที่ 3 ระบบ 4 หน่วยเสียงวรรณยุกต์		X					
กลุ่มที่ 4 ระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์		X	X	X	X		
กลุ่มที่ 5 ระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์			X				
กลุ่มที่ 6 ระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์		X		X		X	
กลุ่มที่ 7 ระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์		X	X				X
กลุ่มที่ 8 ระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์			X				

* รูปภาพที่ 34 หน้า 125

เปรียบเทียบลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ในกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม

เมื่อพิจารณา เปรียบเทียบการแยกเสียงวรรณยุกต์ในกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่มพบว่า มีความแตกต่างกันออกไปมากบ้างน้อยบ้าง บางกลุ่มมีลักษณะร่วมกับกลุ่มอื่นหลายประการ บางกลุ่มมีลักษณะที่ต่างไปจากกลุ่มอื่นอย่างเด่นชัด ในที่นี้ผู้วิจัยจะพิจารณาการแยกเสียงวรรณยุกต์ โดยแบ่งออกเป็น การแยกเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์เป็น (แถว ABC) กับพยางค์ตาย (แถว DL, DS) แล้วจึงพิจารณาสรุปรวมกัน

ลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นใต้ในพยางค์เป็น (แถว ABC)

การแยกเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์เป็นของภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม มี 3 แบบ คือ

ตารางที่ 11 แสดงรูปแบบการแยกเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นใต้ในพยางค์เป็น

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 3

	A	B	C
1			
2		ว.1	ว.3
3	ว.2		
4			

	A	B	C
1			
2		ว.1	ว.4
3	ว.2		
4			ว.3

	A	B	C
1			
2		ว.1	ว.4
3	ว.2		
4			ว.3
		ว.3	ว.5

แบบที่ 1 มีลักษณะเฉพาะคือ ในแถว C เป็นเสียงวรรณยุกต์เดียวกันหมด และไม่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง B4 กับ C1234 ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 1

แบบที่ 2 มีลักษณะเด่นคือ ไม่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง B4 กับ C4 ขณะที่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง C3 กับ C4 ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3

แบบที่ 3 มีลักษณะเฉพาะคือ มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง B4 กับ C4

ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 4, 5, 6, 7 และ 8

อนึ่ง การแยกเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์เป็นหรือระหว่าง A, B กับ C ในภาษาไทยถิ่นใต้ ๒ กลุ่มซึ่งมีอยู่ 3 แบบนี้ มีลักษณะร่วมกัน ดังนี้คือ

1. ทุกแบบจะมีลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง A1 กับ B123 เหมือนกันคือ ไม่มีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง A1 กับ B123 ดังนั้น ภาษาไทยถิ่นใต้แต่ละกลุ่ม A1 และ B123 จะมีเสียงวรรณยุกต์เดียวกัน

2. ทุกแบบจะมีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง B123 กับ C123 ดังนั้นภาษาไทยถิ่นใต้แต่ละกลุ่ม B123 กับ C123 จะมีเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน

จะเห็นได้ว่า การแยกเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์เป็นของภาษาไทยถิ่นใต้ ทั้ง 8 กลุ่ม มีสิ่งที่ทำให้แตกต่างแยกเป็น 3 แบบ คือลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง B4 กับ C4 และในแถว C ตรง C3 กับ C4

ลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นใต้ในพยางค์ท้าย (แถว DL, DS)

การแยกเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์ท้ายของภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่มมี 5 แบบคือ

ตารางที่ 12 แสดงรูปแบบการแยกเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทยถิ่นใต้ในพยางค์ตาย

แบบที่ 1

	DL	DS
1	(จ.1)	
2	หรือ	
3	(จ.4)	
4	(จ.3)หรือ(จ.5)	

แบบที่ 2

	DL	DS
1		
2	(จ.4)	
3		
4	(จ.3)	(จ.5)

แบบที่ 3

	DL	DS
1	(จ.4)	
2		
3	(จ.2)	
4	(จ.3)	

แบบที่ 4

	DL	DS
1	(จ.4)	
2		
3	(จ.3)	
4		(จ.5)

แบบที่ 5

	DL	DS
1	(จ.4)	
2		(จ.2)
3	(จ.3)	
4		(จ.5)

แบบที่ 1 มีลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์คือ DL123 มีเสียงวรรณยุกต์เดียวกับ DS123 และ DL4 มีเสียงวรรณยุกต์เดียวกับ DS4 ได้แก่ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 1,3,5 และ 6

1 2 3 5 6

แบบที่ 2 มีลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์คล้ายกับแบบที่ 1 คือ DL123 มีเสียงวรรณยุกต์เดียวกับ DS123 แต่แตกต่างกันที่แบบที่ 2 DL4 มีการแยกเสียงวรรณยุกต์กับ DS4 ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 4

ลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์คือ DL1 กับ DS1 มีเสียงวรรณยุกต์

เสียงวรรณยุกต์เดียวกับ DS23 และ DL4 มีเสียง

วรรณยุกต์แบบที่ 3 นี้คล้ายกับแบบที่ 1 มาก

ระหว่าง DL1DS1 กับ

DL2DS2 ขณะที่แบบที่ 4 เหมือนกับ

เสียงวรรณยุกต์

แบบที่ 3 ได้แก่ กลุ่มที่ 2

แบบที่ 4 มีลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์คือ DL1 มีเสียงวรรณยุกต์เดียวกับ DS1 ส่วน DL234 กับ DS23 มีเสียงวรรณยุกต์เดียวกัน และ DS4 เป็นอีกเสียงวรรณยุกต์หนึ่ง ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 7

แบบที่ 5 มีลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์คือ DL1 มีเสียงวรรณยุกต์เดียวกับ DS1 DL234 แยกเสียงวรรณยุกต์กับ DS23 ส่วน DS4 นั้น เป็นอีกเสียงวรรณยุกต์หนึ่ง ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นใต้ กลุ่มที่ 8

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการแยกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม

จากแผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบการแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม* พบว่ามีข้อที่น่าสังเกตดังนี้คือ

1. ทุกกลุ่มมีการแยกเสียงวรรณยุกต์ในแถว AB เหมือนกัน
2. ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 3, 4, 5 และ 6 มีความคล้ายคลึงกันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มที่ 3 กับกลุ่มที่ 5 นั้นแตกต่างกันเฉพาะการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง B4 C4, DL4, DS4 เท่านั้น คือ กลุ่มที่ 3 นั้น B4, C4, DL4, และ DS4

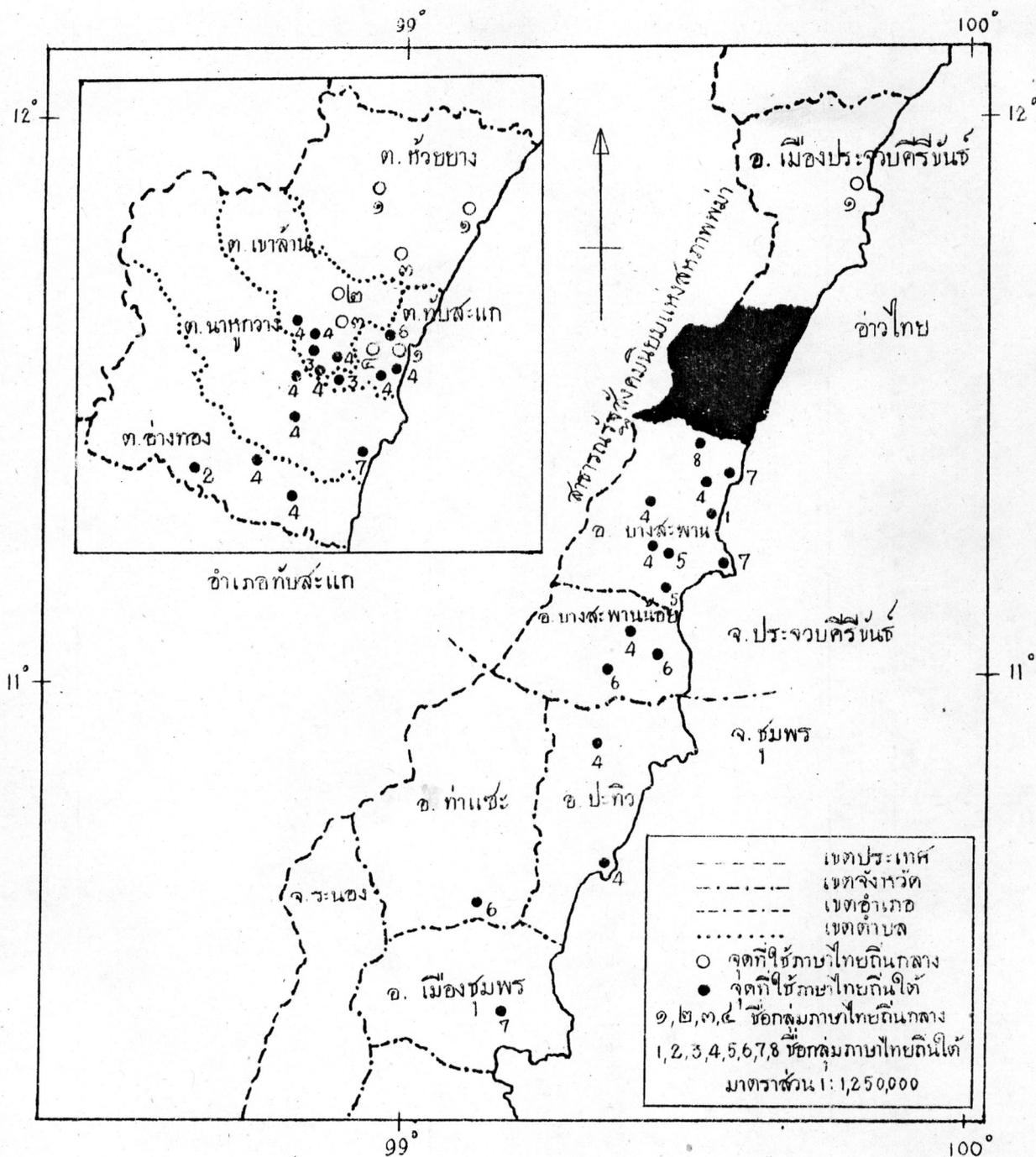
* ดูแผนภูมิแสดงการแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม หน้า 118

มีเสียงวรรณยุกต์เดียวกันหมด ส่วนกลุ่มที่ 5 B4 มีเสียงวรรณยุกต์แตกต่างไปจาก C4, DL4, DS4 สำหรับกลุ่มที่ 4, 5, และ 6 นั้น ก็แตกต่างเฉพาะการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง C4, DL4 และ DS4 กล่าวคือ กลุ่มที่ 4 นั้น C4 และ DS4 มีเสียงวรรณยุกต์เหมือนกันแต่จะแยกเสียงวรรณยุกต์กับ DL4 กลุ่มที่ 5 C4, DL4 และ DS4 มีเสียงวรรณยุกต์เดียวกันหมด ส่วนกลุ่มที่ 6 นั้นมีการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง C4 กับ DL4, DS4

3. ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 2, 7 และ 8 มีลักษณะการแยกเสียงวรรณยุกต์ที่คล้ายคลึงกัน สังเกตได้จากรูปแบบการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง C123 และ DL1, DS1 ซึ่งทุกกลุ่มจะเป็นแบบเดียวกันคือ C123, DL1, DS1 มีเสียงวรรณยุกต์เหมือนกัน ส่วนความแตกต่างกันนั้นจะอยู่ที่การแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง DL234 กับ DS234* และจะเห็นได้ว่ากลุ่มที่ 7 และ 8 แตกต่างกันเพียงแห่งเดียวตรงการแยกเสียงวรรณยุกต์ระหว่าง DL234 กับ DS23 เท่านั้น

* การแยกเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นใต้ระหว่าง DL กับ DS แบบที่ 3, 4 และ 5 ที่หน้า 122

ภาพที่ 34 แผนที่แสดงการกระจายของภาษาไทยถิ่นกลาง 4 กลุ่ม และภาษาไทยถิ่นใต้ 8 กลุ่ม

การจัดกลุ่มภาษาไทยถิ่นกลางตามจำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์

ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มต่าง ๆ ทั้ง 4 กลุ่ม เมื่อพิจารณาที่จำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์เป็นหลัก จะทำให้สามารถจัดได้เป็น 2 กลุ่มคือ

1. ภาษาไทยถิ่นกลางที่มีระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 1 และภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 2 รวมทั้งสิ้น 5 จุด ใช้พูดในบริเวณอำเภอเมือง และอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. ภาษาไทยถิ่นกลางที่มีระบบ 6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 3 และภาษาไทยถิ่นกลางกลุ่มที่ 4 รวมทั้งสิ้น 3 จุด ใช้พูดในบริเวณอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การจัดกลุ่มภาษาไทยถิ่นใต้ตามจำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์

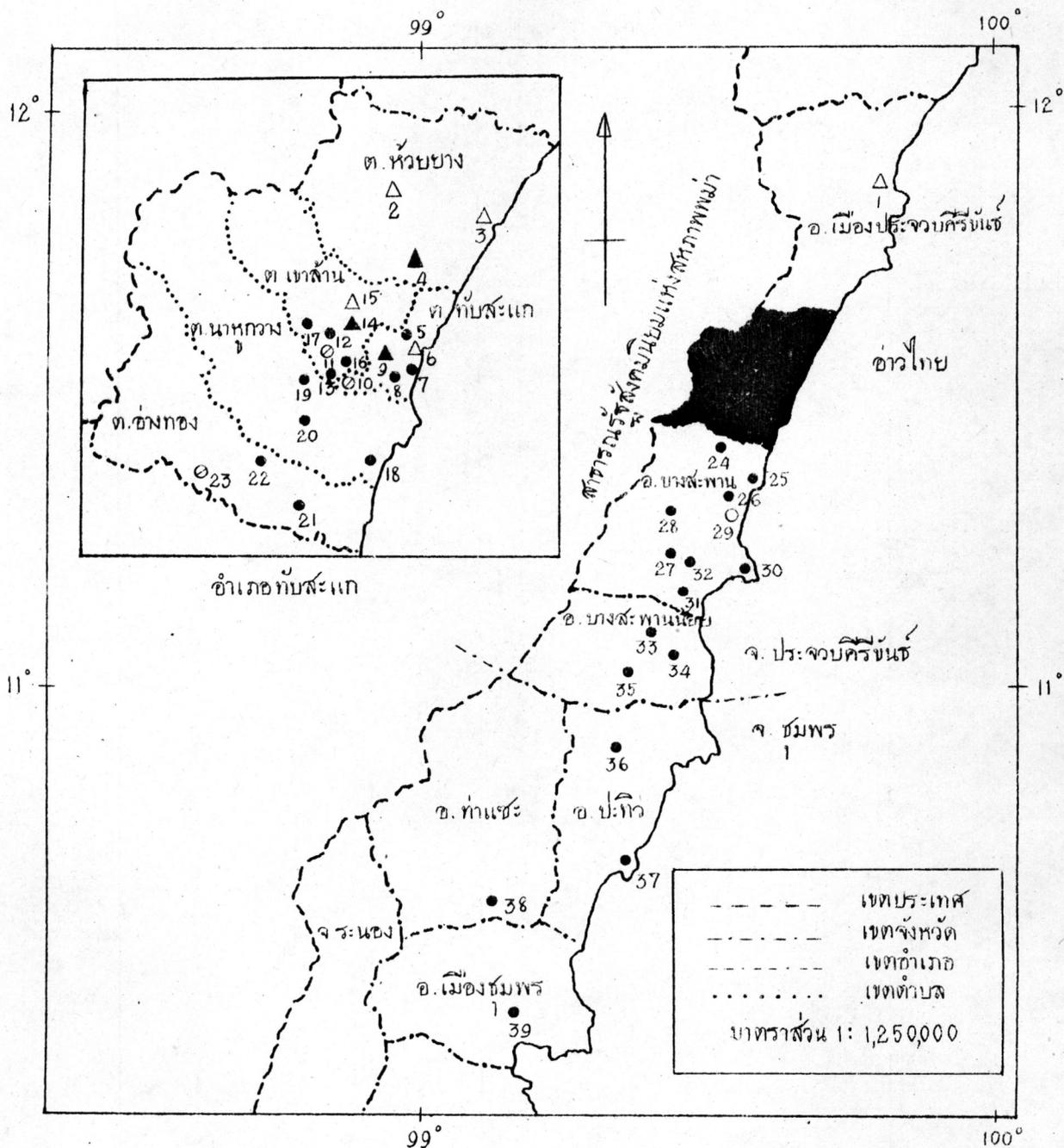
ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มต่าง ๆ ทั้ง 8 กลุ่ม เมื่อพิจารณาที่จำนวนหน่วยเสียงวรรณยุกต์เป็นหลัก จะทำให้สามารถจัดได้เป็น 3 กลุ่มคือ

1. ภาษาไทยถิ่นใต้ที่มีระบบ 3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 1 จำนวน 1 จุด ใช้พูดในบริเวณอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. ภาษาไทยถิ่นใต้ที่มีระบบ 4 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 2 และภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 3 รวมทั้งสิ้น 3 จุด ใช้พูดในบริเวณอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. ภาษาไทยถิ่นใต้ที่มีระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 4 ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 5 ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 6 ภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 7 และภาษาไทยถิ่นใต้กลุ่มที่ 8 รวมทั้งสิ้น 27 จุด ใช้พูดในบริเวณ อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน และอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และในอำเภอปะทิว อำเภอท่าแซะ และอำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

ภาพที่ 35 แผนที่แสดงบริเวณที่เฝ้าภาษาไทยถิ่นกลางระบบ 5 และ 6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์ และภาษาไทยถิ่นใต้ระบบ 3 , 4 และ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์

- △ ภาษาไทยถิ่นกลางระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์
- ▲ ภาษาไทยถิ่นกลางระบบ 6 หน่วยเสียงวรรณยุกต์
- ภาษาไทยถิ่นใต้ ระบบ 3 หน่วยเสียงวรรณยุกต์
- ◉ ภาษาไทยถิ่นใต้ ระบบ 4 หน่วยเสียงวรรณยุกต์
- ภาษาไทยถิ่นใต้ ระบบ 5 หน่วยเสียงวรรณยุกต์